

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forflag af L. E. Larsen, H. M. Petersen, P. E. Olsen, M. Müller, H. Müller, S. Christensen, H. H. Kahser, C. S. Kahser, Gammeltoft, Benzen, Lorenzen, S. Rasmussen, C. Petersen, C. B. Rimestad, S. Nielsen:

I 3die Linie forandres Ordene: „efter egen Begjæring“ til: „i Medfør af § 12 i Bærnepligtsloven af 2den Marts 1861“.

vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

Lovudkastets Titel

vedtoges uden Afstemning.

Lovudkastet (see Tillæg A. Sp. 1327—28) faldes derpaa efterat være blevet oplæst under Afstemning, og

vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

Sagen gaaer nu til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Udcast til Lov om, at Embedet som Raadmand samt By- og Raadstueskriver i Helsingør fra 1ste April 1864 vil være at sætte paa fast Gage. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1579 Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 325 ff.)

Formanden: Der er ikke stillet noget Endringsforslag til Indholdet af Lovudkastet. Udvalgets Indstilling gaaer ud paa, at Sagen nægtes videre Fremme; der vil derfor kun blive at stemme over Vedtagelsen af Lovudkastets Indhold, og igjennem denne Afstemning afgjøres Udvalgets Indstilling. Jeg sætter saaledes Lovudkastet i dets Heelhed tilligemed Ud-

12. Marts.

valgets Indstilling under Forhandling under Et; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Brun): Som det ærede Thing vil see, har Udvalget ved den Underfølgelse, det har foretaget, og ved den Beregning, som det har anstillet med Hensyn til dette Lovforslag, fundet, at der for Statskassen vil være Tab forbundet med dette Embedes Overgang paa fast Gage, da Gjennemsnitsindtægten maa antages at være under den Gage, som er fastsat for samme. Denne Underbalance fremkommer ikke alene derved, at Gjennemsnittet af Embedets Indtægter har været mindre end den for Embedet bestemte Gage, men tillige derved, at der i Beregningen er nogle Unøjagtigheder. Grunden til, at Embedsmanden har ønsket Overgangen til fast Gage, har naturligviis været den, at han mener at opnaae nogen Fordeel derved, men jeg troer dog ikke, at det er den ligefremme pekuniære Fordeel, han har tilsigtet, men at han ligesaa meget har betragtet som en Fordeel, han derved vilde have, at han da var sikker paa ved hver Maanedes Begyndelse at have en vis Sum til Disposition, hvilket han ikke saa let vil kunne have, saalænge Embedet er lønnet med usikre Indtægter. Spørgt skal jeg for Dieblilket aldeles henholde mig til den af Udvalget afgivne Betænkning, hvori nærmere er motiveret, hvorledes man er kommet til at troe, at Lovforslaget ikke burde gaae Fremme. Skulde Thinget imidlertid mene, at man under alle Omstændigheder skulde søge saasnart som muligt at sætte alle Retsbetjentene paa fast Gage, har man troet at burde udtale, at man imod selve Indholdet af Lovforslaget ikke havde Noget at erindre.

J. Rasmussen: Ifølge Loven af 19de Februar 1861 ere de juridiske Embedsmænd berettigede til at begjære sig satte paa fast Gage, og der synes ifølge de i sin Tid stedsfundne Forhandlinger om denne Lov at kunne være et begrundet Haab om, at dette Ønske maatte blive opfyldt, i Særdeleshed, naar det